

IBM. Det er i denne forbindelse uden betydning, om der mellem udlejer og lejer består et lejeforhold som det af IBM anvendte, hvorefter lejeren forlods betaler hele afgiften og leje i forhold til varens ubeskattede pris. Det er endvidere uden betydning, om den værdi, hvoraf afgiften i sin tid er beregnet (toldberegningens værdien), er opgjort i forhold til lejeindtægten i en forventet levetid — en sådan fastsættelse af toldberegningens værdien er alene en praktisk fremgangsmåde til at udfinde beskatningens værdien i tilfælde, hvor der ikke findes en købspris.

Dersom en godtgørelsesordning begrænses til at omfatte en let afgrænset varegruppe som databehandlingsanlæg og hulkortanlæg, vil ordningen næppe frembyde administra-

tive vanskeligheder, men det må anses for ugørligt på forsvarlig måde at fastsætte og administrere bestemmelser om afgiftsrefusion for alle udlejningsvarer.

Det skal tilføjes, at en imødekommelse af IBMs forslag skaber ulighed inden for også denne branche. Virksomheder, der før lovens ikrafttræden har købt en databehandlingsmaskine, og som registreres efter merværdiafgiftsloven, bliver dårligere stillet i afgiftsmæssig henseende end en tilsvarende virksomhed, der har lejet en sådan maskine. Sidstnævnte får efter IBMs forslag delvis afgiften tilbagebetalt og — efter de almindelige regler — adgang til fradrag for afgiften af lejeindtægten som indgående afgift.